

Kráľovstvo Lásky

Obraz kráľa je možno ten, ktorý sa Kristovi najmenej hodí. Ježiš nechcel byť nazývaný kráľom, je synom človeka, synom tesára, priateľom chudobných, maličkých, pokorných. Uprednostňuje chorých, marginalizovaných, utláčaných, kategórie ľudí, ktoré vo všeobecnosti nezaujímajú mocných zeme. Kristovo kráľovanie, ktoré dnešná liturgia navrhuje, vyvoláva zmätok a zanecháva v nás akýsi nepríjemný dojem.

V prvom čítaní (Dan 7,13-14), záhadná postava, ktorú vidiaci v nočných víziách rozjímajú, je zároveň obyčajným človekom, ktorý napriek tomu vystupuje na Boží trón lemovaný oblakom (exkluzívnym symbolom božstva), od ktorého dostáva moc, majestáť a kráľovstvo nad všetkými národmi a na všetky časy. Syn človeka je božský splnomocnenec a jeho úlohou nie je nastoliť vlastnú nadvládu, ale prehliť vzťah človeka s Bohom.

Druhé čítanie (Zjv 1,5-8) sa otvára chválospevom na vzkrieseného Ježiša Krista, ktorý je verný svedok, prvorodený medzi mŕtvymi. Ako je pravda, že Boha nikto nikdy nevidel, ako to tvrdí Ján (Jn 1,18), rovnako je pravdou, že sa zviditeľnil, najmä svojou bezhraničnou láskou, v altruistickom správaní Ježiša Krista. V Ježišovi človek pozná celú svoju dôstojnosť a cieľ, ktorý ho čaká. A my všetci už sme 'členmi' kráľovstva, ktoré nikdy neskončí.

Evanjelium (Jn 18,33-37) je viac symbolické ako historické. Ježišov proces pred Pilátom nie je súdnou správou. Je to predstavenie jeho kráľovstva, ktoré ale nekonkuruje kráľovstvu pozemských panovníkov ... je to kráľovstvo iného druhu, pretože je z iného sveta.

Jeho kráľovstvo dobíja ľudské srdcia a ničí istoty, ktoré sme si vybudovali. Často chceme byť kráľmi 'kráľovstva' vybudovaného na náš obraz a podľa našich pravidiel ... a preto je pre nás ťažké prijať kráľovstvo Ježiša.

Kristovo Kráľovstvo neznamena ani teokraciu, ani kristokraciu, ani inú vládu ... jeho kráľovstvo sme my - spoločenstvo ľudí, ktorí svojim bližným ponúkajú svedectvo dobra a lásky, ktoré nám zanechal Ježiš. Tej lásky, ktorá nás predchádza a obklopuje, a ktorá by mala byť rozhodujúcim kritériom našich rozhodnutí, skutkov a vzťahov. Len otvorením sa a prijatím tejto lásky nájdeme harmóniu a pokoj so sebou samými, s bližnými a so svetom a realitou, ktorá nás obklopuje a budeme žiť jeho kráľovstvo už tu na zemi.

Na zamyslenie

Prečo je pre mňa také ťažké prijať Ježišovo kráľovstvo a vstúpiť do jeho logiky lásky?
Nechcem predsa byť aj ja šťastná/šťastný?